

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica Ioan. Eckii Adversvs Scripta secunda Buceri
apostatæ super actis Ratisponæ**

Eck, Johannes

Ingolstadii, 1543

VD16 E 416

Buceri malitia & superbia Lutheranorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30106

Christum esse iustitiam nostram, nō propriam & inhærentem, sed imputatam, quia iustitia Christi imputetur nobis. Hoc quidem Melanchthonice, nullis ex sanctis patribus in istum modum loquendi habentibus. At si Christus est iustitia nostra imputata, ergo erit & sapientia nostra solum imputata, & nullus Christianorū esset vere formaliter sapiēs. Ita & Christus esset sanctificatio nostra imputata, & nullus ex Christianis esset vere & proprie sanctus per sanctitatem inhærentem, quæ omnia sunt falsissima & absurdissima. Rectius ergo dicunt catholici doctores, Christum esse iustitiam nostram effectiue seu causaliter, quia effecit in nobis iustitiam: Vel meritorie, quia Christus per passionem & mortem meruit nobis iustitiam, sapientiam, redemptionem nostram. A deo quod nulla omnino esset in omnibus hominibus iustitia, si Christus non reconciliasset nos patri. Sic etiam est resurrectio nostra, quia est causa redemptionis nostræ, & meruit nobis redemptionem & vitam æternam. Verum est, ad litteram Paulus docuit, quomodo Christus suppleat defectus prædicatorum: at illa non prosequimur, sed Buceri calumnias, facit enim more hæreticorum, quibus cum verum dicitur, cui respondere non possunt, rodunt murmura salebrosa, ait Augustinus contra Donatistas.

Christus
iustitia nostra.

Lib. 1. ca. 7

Locum Augustini in libro citatum ostendi non vrgere, cum alio tetenderit Iulianus, & Augustinus in genere contra eum assumat, quæ etiā ad actualia peccata se extendunt. Maledicus ita assumit, ac si noluerim adducendum Augustinū, ubi contra hæreticos agat. At hoc nō habet Eckius, sed apostata attulit ex vlcere cordis sui. Redit ad concupiscentiam, an sit peccatū. Et nescio, an sit maior malicia vel superbia: quia cum fateantur nobiscū in baptismo remitti omnia peccata, fatentur nobiscū Augustinū voluisse concupiscentiam in peccato remitti, vt non sit peccatū: fatentur

Buceri malicia.

L nobis

CONCUPISCENTIA NON PECCATVM

nobiscum concupiscentiam in renatis, si ei non consentiatur non esse peccatum, quod faciat reum condemnationis, sicut facit peccatum vere & proprie acceptum. At quia Lutherani semel errauerunt, in puero manere peccatum post baptismum, mordicus tenent illum errorem, aliam à sacris literis vsurpationem peccati ingerentes, & ab eorum laicis nunq̄ intellectam. Nam quis audit in vulgari vestro dici,

Concupiscentia peccatum dicitur in baptismo.

Sund, peccatum, nonne statim cogitat aliquid odio habitū à deo, & cui debeat pena ignis, si non deleatur per penitentiam? Ipsi vero fingunt ex insania capitis sui nouos conceptus peccati, à veritate & sacris literis & patribus alienos, vt fuco quodam retineant peccatum post baptismum manere, & vt sint impudentiores, dicunt esse vere & proprie peccatum, sed his tenebris obscurant, quia non imputetur. Est ergo duplex proprie peccatum apud eos, scilicet quod imputetur, & quod non imputetur. Iam quia clauam tuli de manu Herculis Vuormaciae, quod prophetis ac apostolicis scripturis, & sanctorum patrum testimonijs obtinui, nullum prorsus peccatum proprie manere in puero baptisato, ne videantur victi, & fiant confusi, adhuc obstinate dicunt remanens proprie esse peccatum: at non sic intelligendum proprie, quod damnet, sed sit iniquitas, & ideo peccatum, non propriae voluntatis, sed vitij. His excogitatis vanissimis delijs in haeresi obstinati perseverant, esse proprie peccatum in puero.

Visti Lutherani Vuormaciae.

Peccator quis in scriptura.

At tota scriptura reclamationat, quia peccatum proprie est et peccator, quem altissimus odio habet. Ecc̄i 12. & quod Dauid dixit: Iniquos odio habui, Psal. 118. Peccata sunt quae diuidunt inter nos & deum & absconderunt faciem dei à nobis, vt non exaudiat nos, Isa. 59. peccata sunt quae responderunt nobis, peccare & mentiri contra dominum: peccata quae prohibuerunt bonum nobis, Hier. 5. Et quae deus vlciscitur in nobis, Iudith 7. Et propter quae facit regnare hypocritam